

поиска да му бъде удоволетворено поне едно желание.

— Добре. Ние ще се подчиним, защото нямаме възможност да сторим нищо друго. Във всеки случай, няма да забравим неблагодарността на Адрианополските жители, които от признателност гдето им помогнахме да изгоним латинските натрапници, сега изгонват нас самите. Но принудени сме да изпълним волята ви. Ще поискам само една услуга от вас.

Архонтът угодливо се провикна.

— Ще сторим всичко, което ни е възможно.

Великият щитоносец горчиво се усмихна.

— Ако иммахме у себе си повече пари, отколкото има кир Тодор, щяхте да сторите и това, което не ви е възможно. Но, слушайте. Ще напусна Адрианопол, ала от тази врата, пред която няма войски на кир Тодор. Защото ще ми бъде невъзможно да сведа пряпореча на Никеийския император пред тоя на надменния самозванец.

Архонтът събра хората си, проводи гончии до епирците, след това предаде отговора им. Комнен бе съгласен само Изас да напусне града откъм свободната порта. Докато протостратор Камица трябваше да мине пред очите му с всичката войска, а когато стигнеше до него трябваше да слезе от коня си и да му отдаде почит като на върховен глава на всички гърци.

Никеецът потрепера от негодувание. Нима с подобно дело той нямаше да опозори своя господар, кир Ватаци, истинският и законен господар на всички гърци? Нали вселенския патриарх живееше в Никея, а не в Тесалоника? Но нямаше време за избор. Изас се измъкна безшумно с хората си през източната порта, а Камица бе принуден да премине с цялата си войска през южната, там където бе разположен станът на коварния епиротчанин.

Кир Тодор Комнен чакаше пред вратите, заобиколен от всичките си войводи. Войските му бяха готови да влязат в града, щом там излезнат никейците. Гордо и самодоволно наблюдаваше той никейския